

Overenskomsten om Toldlempelser for opdragende Films var nu underskrevet af 8 Lande og træder saaledes i Kraft.

Arbejdsløsheden, Ungdommen og Børnene var det tredie Hovedspørgsmaal.

Repræsentanten for B. I. T. aflagde Beretning. Han oplyste, at der Verden over er ca. 6—7 Millioner Arbejdsløse under 25 Aar. Hele Sagen kan kun løses, naar — og hvis — Verdenskrisen bringes til Ophør. Midlertidigt maa Landene foretage Hjelpeforanstaltninger, saasom forlænget Skolegang, faglig Uddannelse, Rekreation, Lejr-Centrer (frivillige med Selvstyre og ikke-militær Træning).

Endvidere bør der være Arbejdsanvisningssteder for Ungdommen, Vejledning i Valg af Erhverv, Overførsel til Virksomheder i Udvikling og Udvidelse; eventuelt endvidere indskrænket Arbejdstid (særligt for de Unge), tidlig Pensionsalder.

Udvalget henledte Opmærksomheden paa de unge intellektuelle Arbejdsløse samt paa, at det (eventuelt) forlængede Skoleaar bør benyttes i nogen Grad til at forberede Eleverne til deres senere Virksomhed og at belære dem om en fornuftig Anvendelse af Friheden og om deres egne Forpligtelser overfor Samfundet.

Med Hensyn til Børnene af de Arbejdsløse understregede man stærkt Betydningen af at opretholde Familiens Enhed.

Da Spørgsmaalet i hele sin Udstrækning skulde drøftes paa Arbejdskonferencen i Juni 1935, gik man ikke stærkt ind paa Detaillerne. Da en Del af de Delegerede havde udtalt Anerkendelse overfor Arbejdsbureauets Repræsentant af den udmærkede Beretning og af flere forskellige Punkter, der var fremhævet heri, tillod jeg mig at takke, fordi man ikke havde anvist en delvis Løsning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet ved at foreslaa at berøve Kvinderne (specielt de gifte) deres Arbejde og deres Arbejdsret.

Spørgsmaalet om Eftersøgning af smaa blinde Børn (paa et tidligt Tidspunkt efter deres Blindheds Opstaaen) var til sidste og endelige Behandling, og man vedtog en hel Række Anbefalinger, idet man stærkt understregede Betydningen af, at Landene gjorde sig Anstrengelser i denne Retning (Meddelelse, Asyl, Hjælp til Forældre med blinde Børn, besøgende Sygeplejersker etc.).

Man drøftede til Slut Form og Indhold af *det nye Oplysningskontor* for Børnebeskyttelse og enedes om den rent praktiske Ordning samt om de Omraader, paa hvilke der særligt skulde indsamles Materiale.

B. Handel med Kvinder og Børn.

Ogsaa i denne Afdeling blev Japan indbudt til at tage Del, ligesom man anmodede Raadet om at indbyde den canadiske Regering til at lade sig repræsentere officielt. Endvidere deltog Péré Robert fra de katholske Missionsselskaber og Frelsens Hærs Repræsentant Fru Poulsen i Drøftelsen om de russiske kvindelige Flygtninge i Kina, den sidste ogsaa i Drøftelsen om Genrejsning af Prostituerede. Endelig var en Repræsentant fra Nansenkontoret og en Repræsentant fra Kina tilstede.

Sekretæren aflagde Beretning og omtalte 7 nye Lande, som havde tiltraadt Overenskomsten af 1933 om Handel med myndige Kvinder. Det vedtoges at fortsætte Undersøgelserne angaaende Hjelpeforanstaltninger til Genrejsning af ældre Prostituerede. Der forelaa i Aar en Del Materiale — Svar paa et Spørgeskema — til Belysning af, hvad de forskellige Lande gør for at bringe Prostituerede over i hæderlig Levevej. Svarene, der var meget uensartede, gav navnlig Oplysninger om unge Prostituerede. Da det imidlertid synes at være af meget stor Interesse for de Lande, der paatænker at opgive den offentlige Prostitution eller allerede har opgivet den, at faa Oplysning i Detaljer om de andre Landes Erfaringer, søger man nu gennem Regeringerne yderligere Oplysning. Der synes at have været store Vanskeligheder i de Lande, der uden at have skabt tilstrækkelige Hjelpeforanstaltninger (Klinikker for veneriske Sygdomme, Hjem for Prostituerede, Paavirkning af den offentlige Mening) har opgivet det gamle System. Navnlig har visse Lande i Sydamerika kæmpet med store Ulemper.

Der forelaa fra det internationale Bureau til Fremme af Ensartethed inden for Strafferetten et Forslag til en *Overenskomst om Straf for Soutenører*. Efter at have set Resultatet var flere Medlemmer meget betænkelige ved en saadan international Overenskomst, idet de Lande, der har opgivet Reglementeringen, har en hel Del detaljerede Bestemmelser angaaende Soutenørvirksomhed, Rufferi og Prostitution, saaledes at en enkelt af disse Lovovertrædelser vanskeligt lader sig tage ud af Helheden og ordne i særlige Paragraffer. De Lande, der opretholder Bordel-systemet, har de største Vanskeligheder ved at skaffe en Bestemmelse af Soutenører, der ikke ogsaa omfatter de Personer, der med officiel Anerkendelse driver Bordellerne eller de, der leverer Menneskemateriale hertil. Overenskomsten vilde da væsentligst være af Interesse for de Lande,